வண்ணதாசன் படைப்புகளில் சாமான்யர்கள்

Kினவர் பா.ஹெலன் சோபியா
நெறியாளர்,
தமிழ்த்துறை மற்று« Mய்வு ிமய«,
சாராள் டக்கர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா
ஏ.iஷனி
(பதிbவண்-241112001008)
Kழுநேர Kினவர் பட்ட Mய்வாளர்
தமிழ்த்துறை மற்று« Mய்வு ிமய«,
சாராள் டக்கர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

ஆய்வுச் சுருக்கம் :

சமூகத்தில் தமக்கு எந்த நிலை இருந்தபோதிலும் சமாளித்து வாழத் தெரிந்தவர்களாக கவிஞர் வண்ணதாசன் படைப்புகளில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் அமைகின்றன. சாதாரண மக்களை வைத்து அவர் பாத்திரப்படைப்பு உருவாக்கியுள்ளார் எனலாம். இக்காரணம் ஒன்றே அவரை **“சாமானியர்களின் தோழன்**” என்று அழைக்க சொல்கிறது. ஏனெனில் அவரது கதைகளில் நடுத்தர மற்றும் விளிம்பு நி்லயில் உள்ள பாத்திரங்களை அதிகம். அவ்வகையில் அவர் எழுதிய பல சிறுக்த தொகுப்புகளில் **“மனுஷா மனுஷா”** என்ற சிறுகதை தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள சிறுகதைகளில் வலம் வர கூடிய சாமானியர்களை வரையறுக்கிறது இவ்வாய்வு கட்டுரை. மேலும் இவ்வாய்வானது வண்ணதாசன் அவர்களின் படைப்புத்திறனையும், அவரது எளிமை குணத்தையும் நாம் அறிந்து கொள்ள ஏதுவாக அமைகிறது எனலாம்.

திறவுச்சொல் :

பெண்கள், ஆண்கள், கிராமத்து மனிதர்கள், கலைஞன், சிறுகதை, சாமானியர்கள், வண்ணதாசன், கதாபாத்திரம், படைப்பு

முன்னுரை :

“வண்ணதாசன் படைப்புகளில் சாமானியர்கள்” எனும் ïவ்வாய்வு வண்ணதாசன் சிறுகதைகளில் இடம்பெறும் பல்வேறு இயல்புடைய பெண்கள், ஆண்கள், கிராமத்து மனிதர்கள் போன்றோர்களின் பாத்திரப்படைப்பு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை ஆராயு« நோக்கில் அமைகிறது. இவ்வாயில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள கதாபாத்திரங்கள் அன்புடையவர்களாகவும், தன் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களை மதிக்கும் விதமாகவும் அமைகிறது. பெண்கள் தனது சாதுரிய திறத்தால் எவ்வாறு இல்லற இடர்பாடுகi்ள சமாளிக்கின்றனர் என்பதையும் காணலாம். ஆண்கள் கடந்த கால நினைவுகளை சுமப்பவர்களாகவும், கிராமத்து மனிதர்கள் சுயநலமிக்கவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளjத இவ்வாய்வு விளக்க இருக்கிறது. கதாபாத்திரங்களின் பண்புகள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை ïக்கட்டுரையில் காணலாம்.

கலைஞனும் மனிதனும்

ஒரு படைப்பாளர், தனது படைப்பில், ஒரு பாத்திரத்தின் வாழ்வைப் பதிவு செய்கிறார். அந்த வாழ்வு அப்பாத்திரம் சார்ந்ததாகவோ, அவரது அனுபவம் சார்ந்ததாகவோ அமைகிறது. தனது அனுபவப் பதிவுகளைச் சித்தரிக்கும் போது, அந்த அனுபவங்களைத் தனக்கு கிடைக்கச் செய்தவர்களின் சாயல்களோடு சித்தரிக்கத் தொடங்குகிறார் அந்த படைப்பாளர். எனவே ஒரு படைப்பாளியின் பாத்திரப் படைப்பு என்பது, வாழ்வில் அவரது அனுபவத்தின் பதிவாகவும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது. கதை மனிதர்களின் இயல்பை.

"ஒரு குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தில் மனித மனம் படும்பாட்டை அல்லது ஒரு பாத்திரம் இயங்குகின்ற முறையைக் குறிப்பதுவே சிறுகதை"

- (கா.சிவத்தம்பி, சிறுகijயின் Çjhற்றK« வளர்ச்சியு«, ப.2)

என்று கா.சிவத்தம்பி கூறுகிறார். படைப்புலகின் வாழ்வு என்பது, உலகியல் வாழ்வின் மற்றுமொரு பிரதிதான். எனவே நடைமுறை வாழ்வின் மனதர்களின் மற்றொரு வடிவமாகவே படைப்புலக மனிதர்களும் இயங்குகின்றனர். படைப்பாளியின் அனுபவம், கலையியல்பு இவற்றைப் பொறுத்து தனது படைப்புக்குள் நடமாடச் செய்யும் தன்மையும் மாறுபடுகிறது. ஒரு கலைஞன் தனது படைப்பிற்குள் உயிரும் உணர்வும் கொண்ட மனிதனை நடமாடச் செய்கிறான்.

தான் சார்ந்த மண்ணின் வழக்குகளும், பண்பாடும் உடைய மண்சார்ந்த மாந்தர்களைக் கலைஞன் படைத்துக் காட்டுகிறான். இவர்களை உருவாக்கப்பட்டவர்கள் என்று கூற இயலாது. மாறாக, படைப்பாளி தனது அனுபவ வாழ்விலிருந்து இனங்காணப்பட்டவர்கள் என்றே கூறமுடியும்.

படைப்பாளியின் பாத்திர உருவாக்கம் பற்றி, படைப்பில் அவன் முன்வைக்கின்ற வாழ்க்கைக்கும், மனிதர்களுக்கும் உண்மைக் குணங்களைத் தன் அனுபவங்களிலிருந்தே ஏற்றுகிறான். இவைகளைப் படைப்பாளியின் வாழ்க்கை குறித்த பார்வை எனல் தகும். இவ்வழியில் படைப்பாளியின் பாத்திரப் படைப்பும், வாழ்க்கை குறித்த பார்வையும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன ஆகின்றன எனலாம். இக்கருத்து பற்றி,

"கலை என்பது என்றுமே உணர்ச்சிக்கு உட்பட்டது. அந்த அளவில் எனது பாத்திரங்களின் உணர்ச்சிகளுக்கு எனது கொள்கைகளைத் தளர்த்தி அவை கலை விஷயத்தில் தளர்ந்து கொடுக்கும் தன்மையுடையன நான் அவற்றிலே வளர்ச்சிக்கும், அன்புக்கும், மனிதாபிமானத்துக்கும் உரிய ஓர் உன்னத மனித சொரூபத்தையே தரிசிக்கிறேன்"

- (ஜெயக்காந்ஜ்ன், மாiல மயக்க«, முன்னுரை - ப.7)

கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, நாவல் போன்ற ஒவ்வொரு இலக்கிய வடிவமும் அதற்கான தனித்த இயல்புகளைக் கொண்டனவாகும். சுருக்கம் அல்லது சொல் சிக்கனம் என்பது கவிதை மற்றும் சிறுகதை என்ற வடிவத்தைத் தீர்மானிக்க உதவுகிறது. வடிவத்தில் அமைகிற இந்தச் சிறப்பியல்பினைப் படைப்புலக மனிதர்களிடமும் காண்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக நாவலை விடவும் சிறுகதையில் ஒருசில மனிதர்களே பங்கேற்க முடியும். ஒரு சிறுகதையில் பங்கு கொள்கின்ற சில மனிதர்களையும் தேர்வு செய்யப்பட்ட ஒரு சில செயல், நிகழ்ச்சிகளின் மூலமாகவே அடையாளம் காணமுடிகிறது.

நாவல் படைப்புலகின் மனிதர்கள், சிறுகதை, படைப்புலகின் மனிதர்களிடமிருந்து பெரிதும் வேறுபடுகின்றனர். சிறுகதையில் படைப்பாளர்கள் ஏதோவொரு தருணத்தைத் தனது படைப்பின் மூலமாக நிகழ்த்திக் காட்டுகின்றனர். சிறுகதையில் நிகழ்ச்சிகளின் சுருக்கம் காரணமாக படைப்பாளனின் எண்ணத்தை

முழுமையாகக் காணமுடிவதில்லை. அதற்கு ஈடாக மனித மனங்களின் நுட்பமான அசைவுகள், படைப்பில் பதிவு செய்யப்பட்டு மனிதர்களும் அவர்கள் வாழ்வும் இனங் காணப்படுகின்றன. நாவல், படைப்பாளனின் பண்பு முழுமையாக வெளிப்படும் அளவிற்கு இடமளிக்கிறது.

வண்ணதாசனின் கதை மனிதர்கள்

வண்ணதாசனின் கதை மனிதர்கள் பெரும்பாலும் அவர்தம் நேரடி வாழ்விலிருந்து படைப்பாக்கம் பெற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதை,

"தங்கள் படைப்புகளில் தம்முடைய சொந்தக் குணங்களையே கதை மாந்தர்களாய்ப் படைத்துவிட்டிருக்கின்றனர். எனவே அதே உளவியல் ஆய்வுமுறையைக் கதைமாந்தர் ஆய்விற்கும் விரிவுபடுத்தலாம்"

- (கா.சிவத்தம்பி, சிறுகijயின் Gjhற்றK« வளர்ச்சியு«, ப.55)

என்று நார்த்ராப்ஃப்ரை கூறுவjhக கா.சிவத்தம்பி கூறுகிறார். இதை வண்ணதாசனே,சில சமயம் நிஜ பேரு போடாம, சில சமயம் போட்டு எழுதியிருக்கேன். என் கதைகளில் என் கற்பனை என்பது ரொம்ப ரொம்ப கொஞ்சம் தான் ஒரு ஆளுக்கு உள்ளதையும் இன்னொரு ஆளுக்கு உள்ளதையும் இன்னொரு ஆள் வாழ்க்கையையும் சேர்த்து எழுதறதுஎன்று தனது அணிந்துரையில் ஒப்புக்கொள்கிறார். மேலும் தனது கதை மாந்தர்கள் தன்னைச் சுற்றி வாழ்ந்தவர்களே என்பதை வண்ணதாசனின் ப்டைப்பிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பெண்கள்

வண்ணதாசனின் பெண் கதை மாந்தர்கள், ஆண்களின் அதிகாரத்தையும் உடல் வலிமையையும் சுமப்பவர்களாகவும், எதுவாயினும் குடும்ப உறவை வெறுக்காமல் அதன் அல்லல்களுள் உழலவே விரும்புபவர்களாகவும் உள்ளனர். வாழ்வின் இயல்பு என அந்நிலைமைகளை ஒத்துக் கொள்கின்றனர். இதுபற்றி,

"பெண் கதாபாத்தரங்கள் மீது இவர் கொண்டுள்ள உறவே முழுவாழ்வின் மீது இவர் கொண்டுள்ள உறவாகச் சொல்லலாம். இவருக்குப் பிரியமாக இருக்கிறது இந்த வாழ்க்கை. இது வாழ்வின் பிரச்னைகள் தெரியாத மொண்ணைத் தனத்தின் விளைவு என்பதற்கில்லை"

- (ஜெயக்காந்ஜ்ன், மா!ல மயக்க«, முன்னுரை - ப.33)

என்று வண்ணதாசனின் பெண்மாந்தர்கள் பற்றி ஜெயக்காந்ஜ்ன் கூறுகிறார். 'மிதிபட' என்ற கதையில் பொன்னுலட்சுமி இரண்டாம் தாரமாக முத்துவுக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறாள். அவனும் கொடுமைக்காரனாகவே அவளிடம் நடந்து கொள்கிறான். அதைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

"காலையில் எல்லாம் புறப்படணும்னு தோணலையா ?மூணுமணிக்குத் தான் யோசனை உதிச்சுதாக்கும். இங்கே வந்து நிக்கிறியே ஊருக்குப் போகணும்னு. அவன் அந்தால வா வாண்ணு ஆரத்தி எடுத்துக் கூட்டிக்கிட்டுப் போகப் போகிறானாக்கும். அப்பன்கிட்டே கேட்கணும். ஆத்தாகிட்டே கேட்கணும்பான். அண்ணன் பெண்டாட்டிகிட்ட யோசனை கேட்கணும்பான். இம்புட்டும் பத்தாம, மூத்தவடியா படத்துக்குப் படையல் வச்சுக் குறிகேக்கணும்பான். புத்தியை இரவல் கொடுத்துட்டு நிற்கிற மனுஷன்லா அவன்"

-வண்ணதாசன்கதைகள்.பக்.448-49.

"எப்போதும் இறந்து போனவள் பெயர் சொல்லிக் கொண்டு, இவளையும் இவள் வாழ்க்கையையும் விமர்சித்துக் கேலி பேசுகிறதற்குத் திருப்பிச் செய்கிற ஒரு கேலியாக, ஒரு சற்றே அன்னியோன்னியமான நேரத்தின் உரிமையில் இறந்து போனவள் பற்றி ஏதோ ஒன்று இவன் சொல்ல, மேல் துணி கூட இல்லாத இவளை அப்படியே உதறிக் குப்புறத்தள்ளி, விளக்கு மாடத்துக்கு முன் கும்பிடச் சொல்லி உதைத்தவனில்லையா இவன்?"

-வண்ணதாசன்கதைகள்.ப. 451.

என்கிற ஒரு நிகழ்ச்சியும் கதையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.இவனிடம் மிதிபட வாழ்க்கையைக் கொடுக்கும்படி இவளைத் தூண்டுகிற விசை எது?என்ற கேள்வியை வண்ணதாசனே கதைக்குள் எழுப்பவும் செய்கிறார். ஆனால் பதிலாக,பையை எடுப்பதற்குள் அவள் குனியும் போது இடுப்பில் அவன் மிதிக்கக்கூடும் என்ற பயத்தை மட்டும் தவிர்க்கமுடியவில்லைஎன்று தான் தர முடிகிறது.

'போய்க் கொண்டிருப்பவள்' கதையில் அன்னம் ஜுடி குருடர் பள்ளியில் பணியாற்றுகிறாள். அவளுக்கும் விருத்தாவுக்கும் காதல் ஏற்படுகிறது. சந்திரன்தேவநேசனை மணம் செய்து கொண்டு ஏழ்மையில் வாழ்கிறாள்.

ISSN: 2320-4842
Vol-18 No. 04 October–December 2024

திருமணத்திற்குப் பிறகும் விருத்தாவுடன் உறவு தொடர்கிறது. அவ்வுறவால் தாய்மை அடைகிறாள். விருத்தா பத்திரிகையில் வெளியிட்ட அவளது புகைப்படம், குடும்பத்தில் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகிறது. தனக்கு இத்தனை துன்பங்கள் ஏற்படக் காரணமான விருத்தாவின் மீது எரிச்சல்படுகிறாள்.

"அவங்க ஸ்டுடியோ வைக்கிறது, முன்னுக்கு வர்றது கல்யாணம் கட்டுறது, புள்ளையைப் பெத்துக்கறது இதெல்லாம் சந்தோசம் தான். அதுக்காக இப்படி ஒரு போட்டோவைத் தேடிப் புடுச்சுப் பத்திரிக்கையிலே போட்டுக் கேவலப்படுத்த வேண்டாம்"

-வண்ணதாசன்கதைகள்.ப.430

தன் கணவன் தேவநேசனிடம் அடி உதை வாங்குகிறாள். தான் வாழ்வதே தன் மகன் ஜீவாவுக்காக என்று கூறுகிறாள்."அன்னிக்கு நான் பட்டிருக்கிற அடிக்கும் உதைக்கும் கூட, நான் போய்ச் சேரலைன்னா அது இந்தப் பயல் ஜீவா மேலே இருக்கிற அக்கறையால் தான். வேற எதுக்காக இல்லாட்டியும் ஜீவாவுக்காகச் சுட்டியாவது நான் இருக்கணும்"

-வண்ணதாசன்கதைகள்.ப.431

குடும்ப உறவின் பிணைப்புக்குள் கைதியாக வாழ்வதையும் அவள் ஒப்புக் கொள்பவளாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

'அழுக்குப் படுகிற இடம்' கதையில் டீச்சராக வரும் சரசுவதி தன் கணவன், என்றோ ஒரு பெண்ணைக் காதலித்த கதையைத் தெரிந்தவளாக இருந்தும் அதன் காரணமாகவே அவள் தன் கணவனைச் சந்தேகத்தால் துளைத்தெடுப்பவளாக இருக்கிறாள்.

"சந்தேகத்துக்கு ஒரு அளவே இல்லையா? எப்பவோ எவளையோ நினைச்சேன் என்கிறதுக்காக, பஸ்ஸில் வருகிறவள், ஆபிஸில் வேலை பார்க்கிறவள், கக்கூஸ் கழுவுகிறவள் எல்லோர் கூடேயும் நான் அலைகிறதா நினைத்தால் எப்படி?"

- வண்ணதாசன் கதைகள் ப.879

சரசுவின் தங்கை இவர்கள் வீட்டுப்பக்கம் குடிபெயர்ந்து வந்து விட அதையும்தவறாகவே எடுத்துக் கொண்டு தன் கணவன் மீது பழி போடுகிறாள்.

"அவனை நான் வச்சிக்கிட்டு இருக்கேனாம். வசதியாக இருக்கும் என்று அவள் மாப்பிள்ளைக்கு வேலையை மாத்தி இந்த ஊருக்குவர ஏற்பாடு பண்ணினதே நான்தானாம்"

- வண்ணதாசன் கதைகள் ப.881

அவள் தனக்கு அடக்கமான நேர்மை மிகுந்த ஒரு கணவனை எதிர்பார்ப்பவளாக இருக்கிறாள்.'மனுஷா மனுஷா' கதையில் தனது நடுத்தர வயதுக் கணணன், வாடகைக்கு குடியிருந்த பரமு அண்ணாச்சியின் மகளை முத்தமிடுவதைப் பார்த்து விடுகிறாள் மனைவி. அதற்காக அவள் எந்தக் கூச்சலும் செய்து தன் குடும்ப பமானத்தை இழந்து விடத் தயாராக இல்லை. அதை விடவும் இது விஷயமாகத் தனது இயலாமையை உணர்ந்தவளாகவே நடந்து கொள்கிறாள்.அவள் வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தலையில் அடித்துக் கொண்டாள்.

"மனுஷா மனுஷா, உனக்கு எதிலே நான் குறை வைத்தேன்" என்றாள். "ஏன் இப்படிச் செய்தாய், இப்படிச் செய்யலாமா? எவ்வளவு நாளாக இது நடக்கிறது.விட்டேனா பார் அந்தப் பெண்ணை". இப்படி எதுவுமே கேட்கவில்லை. மறுபடியும் "மனுஷா மனுஷா" என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டாள்"

- வண்ணதாசன் கதைகள் ப. 463.

என்பதைக் குடும்பச் சூழலில் பெண் வதங்குகிற இயலாமையின் வெளிப்பாடாகத் தான் கொள்ளமுடியும். குடும்பச்சூழலில் பெண்கள் தங்களை மிகவும் பாதுகாப்பற்றவர்களாக உணர்கிறார்கள். தன் கணவன் மீது, அவனது பிற பெண் சார் உறவுகளின் மீது நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த உறவு ஆரோக்கியமற்றது என்றும் தன் குடும்பத்தைக் கலைத்துவிடும் என்பதில் தீர்மானமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்தப் பாதுகாப்பற்ற மனம் தான் அவர்களைச் சந்தேகப்படும் மனைவிகளாக இருக்கச் செய்கிறது. தனது கணவனுக்கும் இன்னொரு பெண்ணுக்குமான உறவு பற்றிய எண்ணங்கள் 'சூரிய நமஸ்காரம்' என்ற கதையில் ஆவுடையம்மையை, ஒரு மன நோயாளி போல நடந்து கொள்ளவும். மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீக்குளிக்க முயற்சி செய்யவும் செய்கிறது.

குடும்பச்சூழலில் பெண்கள் தங்களை மிகவும் பாதுகாப்பற்றவர்களாக உணர்கிறார்கள். தன் கணவன் மீது, அவனது பிற பெண் சார் உறவுகளின் மீது

நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த உறவு ஆரோக்கியமற்றது என்றும் தன் குடும்பத்தைக் கலைத்துவிடும் என்பதில் தீர்மானமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்தப் பாதுகாப்பற்ற மனம் தான் அவர்களைச் சந்தேகப்படும் மனைவிகளாக இருக்கச் செய்கிறது. தனது கணவனுக்கும் இன்னொரு பெண்ணுக்குமான உறவு பற்றிய எண்ணங்கள் 'சூரிய நமஸ்காரம்' என்ற கதையில் ஆவுடையம்மையை, ஒரு மன நோயாளி போல நடந்து கொள்ளவும். மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீக்குளிக்க முயற்சி செய்யவும் செய்கிறது.

கொடுமைக்காரக் கணவர்கள்

மனைவியைத் துன்புறுத்தி வதைக்கும் கணவன்களாக முத்து (மிதிபட), பெரிய ஆயான் (கனிவு) போன்றவர்கள் காணப்படுகின்றனர்.மனைவியைக் கொடுமைப்படுத்துகிற மற்றொரு கணவனை 'போய்க் கொண்டிருப்பவள்' கதையில் காண்கிறோம். அன்னம் ஜுடியின் கணவன் சந்திரன் தேவநேசன். அவனுக்கும் மனைவியிடம் பெறுகிற இன்பம் தவிர வேறும் வேண்டுமென்றிருக்கிறது.

"அவனுடைய ஒவ்வொரு காரியமும் தாங்க முடியாத இம்சையாகிவிட்டதாம். வேளை பாராமல், நாள் பாராமல் இவளைத் தின்று தீர்ப்பது போக, இரண்டொரு சிறு பையன்களுடளேயே திரிவதன் அசிங்கம் தான் அன்னத்துக்கே தாங்க முடியாதிருக்கிறதாம்"

-வண்ணதாசன் கதைகள் ப.427

அன்னம் ஜுடியின் முன்னாள் காதலனாகிய புகைப்படக் கலைஞுடன் அவனது திருமணத்தன்று எடுத்த புகைப்படம் ஒன்று பிரபல வாரப் பத்திரிகையில் வெளியாகிறது. அந்தப் புகைப்படம்,அன்னம் ஜுடி நடந்து செல்கிற தோற்றத்தில் கைகளில் சரிந்த சேலையை அள்ளி வீசுகிற படம். ரவிக்கைக்கு அழுத்தமாகக் கனமூட்டியிருக்கிற மார்பு, தோளின் பக்கவாட்டுச் செழுமை, வாய் கொள்ளாத சிரிப்பு, மூடிய அந்தக்கண்கள்கண்ட தேவநேசன் கொதிக்கிறான்.

"இவ்வளவு தானா இதுக்கு மேற்கொண்டு இன்னும் ஏதாவது எடுத்திருக்கானா அவன்னு கேட்டுக்கிட்டு ஒரு மிதி"

-வண்ணதாசன் கதைகள் ப.431

தன் மனைவியின் மீது அதிகாரமும் உடல்வலிமையும் செலுத்தும் ஆணைக் காண்கிறோம். மனைவியைக் கொடுமைப்படுத்துகிற கணவன்களே அன்றியும், பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிற ஆண்களையும் வண்ணதாசன் கதைகளிலிருந்து எடுத்துக் காட்டமுடிகிறது.

கிராமத்து மனிதர்கள்

கிராமத்து ஏழை மனிதர்கள், அன்பும் பரிவும் மிக்கவர்கள். நியாயமும் நாணயமும் உடையவர்கள். நம்பிக்கைக்காக அவர்கள் உயிர்த்தியாகம் செய்கின்றனர். தன்மானம் மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள். 'சிறுகச்சிறுக' கதையில், மலையப்பன் தனது தள்ளாத வயது வரை தனது முதலாளியின் வீட்டுக்காக உழைக்கிறான். அவ்வீட்டின் மூன்று தலைமுறை வளரப்பாடுபடுகிறான். 45 வயதில் திருமணம் செய்து கொண்டு குத்தகைக்கு எடுத்த நிலத்தில் பாடுபடுகிறான். வாய்பேசாத ஒரு மகனின் தந்தையாக துயரம் மிகுந்த வயோதிகம் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. இவன், அவன், வா, போ, நீ என்றே அவனை ஒருமையிலேயே அழைக்கின்றனர். அன்பால் நிறைந்த அவனுக்கு அது குறித்து எந்த வருத்தமும் இல்லை.

"பயிர் பச்சை என்று அவனுடைய உலகம் மாறினதால் மலையப்பனின்முகத்தில் ஏதோ ஒரு கூடுதலான களிவு"

-வண்ணதாசன் கதைகள்.ப473

வந்து விடுகிறது.சமையலுக்குச் சமையல், கணக்குப் பிள்ளைக்கு கணக்குப் பிள்ளை, காரியஸ்தருக்கு காரியஸ்தர் என்று கிராமத்தில் தாத்தாவுக்கு வலது கை ஆகிவிட்டான். நெல் விற்றாலோ, பருத்தி தூக்கினாலோ, வத்தல் விலைக்குப் போட்டாலோ மலையப்பன் தான் ரூபாயை மடியில் கட்டிக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பான்.நம்பிக்கையானவனாக உழைக்கிறான். தனது முதலாளி தன்னிடம் இரக்கமின்றி நடந்தும் கூட, அவனால் அந்தக் குடும்பத்தை நேசிக்க இயலாமல் போகவில்லை. அழைத்த அழைப்பை மதித்து தனது தள்ளாத வயதிலும் அந்தக் குடும்பத்துக்கு உழைக்க வருகிறான்.அந்தக் காலத்து மனுஷன் மலையப்பன் என்பதால் மனது இள்ளமும்விலாசமாகவே இருந்ததில் ஆச்சரியமில்லைவறுமையும் ஏழ்மையும் மலையப்பனின் இயல்பில் மாறுதல்களைஉண்டாக்குகிறது.

இந்தக் குடும்பத்தின் அங்கத்தினர் அனைவரும் அவரவர் வசம் வைத்திருக்கிற ஈரமான ஞாபகங்கள் எல்லாம் உலர்ந்து ஆவியாகி வெடித்துப் போகும் படியாள வெயில் நிறைந்ததாகி விட்டது மலையப்பனின் வாழ்க்கை என்று தானே அர்த்தம். ஒரு மனிதனின் அற்புதமான பிரியத்தை எல்லாம் பிரிந்து வாழ்க்கை அவனை உலர்த்துமெனில் அது எவ்வளவு பெரிய கொடுமை.அவனது இயல்பின் மாறுதல்கள், இறுதியாகத் திருட்டு செய்வது வரை அவனை விரட்டிச் செல்கிறது அவனது ஏழ்மை. தனது தன்மானமற்ற இச்செயல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட அதற்காகத் தற்கொலை செய்து கொள்கிறான் மலையப்பன்.

வாழ்ந்து கெட்ட அவல முடிவுகள் கொண்ட கிராம மனிதர்களில் ஒருவராக 'உதிரி' கதையில் 'சுடலை' படைக்கப்பட்டுள்ளார். சுடலை, பெரிய பணக்காரராக வெள்ளாளர் என்ற உயர்ந்த சாதியைச் சார்ந்தவராக, நிலபுலன்கள் உடையவராக ஊரறிய பேச்சியம்மா என்ற ஒரு பெண்ணை இன்னொரு மனைவியாக வைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். தான் நொடித்துப் போன போது தன்னைக் கைவிட்டு தனக்கு ஒட்டிய குதிரை வண்டிக்காரனான ராம்தாசுடன் வாழ்ந்தும் சாகும்வரை அவனோடு எந்த வெறுப்பும் கொள்ளாமல் வாழ்கிறார் சுடலை.சுடலைக்கும் குதிரை வண்டிக்கார ராம்தாசுக்கும் அவளுக்குமாக இந்த வயோதிகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற அந்நியோந்நியம் இன்றைக்கு நிகழ்ந்திருக்கிற அவனுடைய சாவைத் தவிர வேறு எதனாலும் இதுவரை தகர்ந்து போகவில்லை

பூ விற்கிற வேலையை ஒரு வேலை என்று எண்ணாமல் செய்து, ஒரு நாள் அனாதரவாக வேப்பமரத் தடியில் செத்து போகிறார் சுடலை. ஊரில் சிலர் சவ அடக்கம் செய்ய, பேச்சியம்மாவின் ஒற்றைக் குரல் ஓலம் துணை வர, மயானப் பயணம் நடக்கிறது. யாரோடும் எந்தப் புகார்களுமின்றி வாழ்வை, அதன் முரண்களை, அதன் அத்தனை சீரழிவுகளோடும் வாழ்ந்து தீர்க்கிற சுடலை போன்ற மனிதர்களை வண்ணதாசன் கதையுலகில் காணமுடிகிறது. வாழ்வில் எதற்கும் முக்கியமற்று ஓர் உதிரி போலவே வாழ்ந்து தீர்ந்த மனிதன் சுடலை.

'கனிவு'கதையில் வருகின்ற முதிய கிழவரான பெரிய ஆயான், சகல அதிகாரங் களும் அகந்தைகளும் ஒடுங்கிப் போய்விட இறுதிக் காலத்தில் கனிவு நிரம்பிய

மனிதராக மாறுகிறார். ஊரில் பெரிய அதிகாரங்களோடு வாழ்ந்தவர். துரைமார்களோடு நட்பும் துரைசாணிகளோடு உறவும் இருந்தது. பொழுது போக்காகத் துரைகளுடன் புலிவேட்டைக்குச் செல்கிறார். தன் மனைவி பொன்னம்மாச்சி கறுப்பு என்பதில் மிகுந்த வருத்தமுடையவராக இருக்கிறார்.அவளுடன் உறவு கொள்வது கூட,

"தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டுச் செம்பைக் கீழே வைக்கிற மாதிரித்தான். இன்னும் என்ன ஒட்டிக்கிட்டுப் படுத்துக்கிடக்க தள்ளிப்போய்ப் படு என்று மேல் கழுவி விட்டு வந்தகையோடு உறுமுவார். கெம்புத்தோடும் கொடிமரத்தாலியுமாகச் சற்று முன்பு நேரம் வரை இவர் ஆண்டு கொண்டிருந்த உடம்பில் சேலையை அள்ளி மூடுவதற்குள் ஒரு தள்ளுத் தள்ளுவார்"

- வண்ணதாசன் கதைகள் ப.628.

அவர் ஹேட்லி துரையின் மனைவியுடன் சல்லாபிக்கிறார். பெரிய வீட்டில் வாழ்ந்து மக்களைப் பெற்று அவர்களுக்கு நேர்கிற துரதிருஷ்டங்களும் விபத்துக்களும் கண்டு நொடிகிறது அவரது முதுமை.

ஆண்கள்

வண்ணதாசனின் கதையுலக ஆண்கள், நிறைவேறாத கைகூடாத காதல், நேசத்தின் மிச்சத்தை வலியுடன் சுமந்து கொண்டு குடும்பப் பொறுப்புகளில் அல்லற்படுபவர்களாகவும், அதனால் மனைவியின் சந்தேகத்திற்கு ஆளாகிக் கிடப்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். திருமணத்திற்கு முன்போ பின்போ அவர்கள் வேறு பெண்களிடம் ஈடுபாடும் ஈர்ப்பும் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். அதை வண்ணதாசன் அன்பு என்றும், அதன் வசீகரம் என்றும் தனது கதைகளில் பதிவு செய்கிறார். அநேகமான ஆண் கதை மாந்தர்களிடமும் கைகூடாத காதலின் ஏக்கம் இருந்து வருவதைக் காண முடிகிறது.

'சூரிய நமஸ்காரம்' கதையில் தெய்வுவின் அப்பாவாக இருப்பவர் தனது பழைய காதலின் மிச்சத்தைத் தொடர்பவராகவே இருக்கிறார். மனைவியின் எதிர்ப்பும் அழுகையும் குடும்பத்தின் சீரைக் குலைத்தாலும், அவர் வாய்ப்பு ஏற்படும் போது தனது நினைவுகளில் இருப்பவளைக் கண்டு பேசத் தான் செய்கிறார்.

ISSN: 2320-4842
Vol-18 No. 04 October–December 2024

"இடைப்பட்ட காலம் திருத்தி எழுதியிருக்கிற அவளைப் பார்த்து, அவளின் குழந்தைகளைப் பற்றி விசாரித்து, ஏதோ கல்யாணத்திற்காக அளவுக்கு அதிகமாக அவள் வாங்கிக் கொண்டு வருகிற துணிமணிப் பைகளில் இரண்டை நான் வாங்கிக் கொண்டு, இந்த இரும்புப்படிகள் அத்தனையையும் ஏறி இறங்கி நடந்து, அருகருகே நடந்த பழைய நாட்களுக்குள் இருவருமே திரும்பிப் போய். பூ வாங்கச் சொல்கிற காய்கறி வாங்கச் சொல்கிற குரல்களின் நெரிசலை நூலாகப் பிடித்து மீண்டு கொண்டு இருக்கும் போது"

- வண்ணதாசன் கதைகள் ப.852.

என்ற அவளின் நினைவுகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.'அழுக்குப் படிகிற இடம்' கதையில் சரசுவதி டீச்சரின் கணவராக வருகிறவர், தனது காதலியான கோமதியின் முகம் மறக்காதவராக இருக்கிறார். அதனால் மனைவியின் சந்தேகத்துக்கு ஆளானாலும், குடும்பத்தில் சிக்கல் ஏற்பட்டாலும் கோமதியின் நினைவை இழக்காதவராகவே இருக்கிறார்.

"கிட்டு பொய் சொல்லாதே நீ. உனக்குத் தெரியும். உன்னை விட உன் மதினிக்குத் தெரியும். உன் மதினி தான் சொல்லியிருப்பா, அதை மாட்டக்கூடாது. அதனால தான் அதை நீ கழட்டி வெச்சிட்டே அங்கே இல்லாட்டா என்ன, கோமதி இங்கே இருப்பா என்று நெஞ்சைத் தட்டிக்காட்டினார்"

- வண்ணதாசன் கதைகள் ப.880

எனும் பகுதியில் திருமணத்திற்கு பின்பும் தனது முன்னாள் காதலியையும் காதல் தோல்வியையும் நினைத்து வருந்துவதை நம்மால் அறிய முடிகிறது. இருப்பினும் மனைவியிடத்தில் அதீத அன்புடனு«, குடும்பத்தை சரியான முறையில் நடத்தி வருவதாகவும் ஆண் பாத்திரம் அமைந்துள்ளது சிறப்பு மிக்கது.

இதே போல் **"அழைக்கிறவர்கள்"** எனும் கதையில் வரும் ஆண் கராத்தரம் பெயர் கூறாமலே உலா வருகிறது தன் மகளின் திருமணத்திற்கு கடந்த கால நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு அழைப்பிதழ் கொடுக்க செல்கின்ற ஒருவர் அங்கு அவரது முதல் காதல் நினைவுக்கு வருகிறது. அலமேலு என்பவள், அவரது உடன் பயின்ற தோழியாவள். ஒருவருக்கொருவர் தன் காதலை வெளிப்படுத்தாமல் இருவரும் நெருங்கி பழகினர். அவள் சிரித்தால் கண்ணத்தில் குழி விழும். அச்சிறுப்பின் மீது அவருக்கு ஈர்ப்பு அதிகம். அதனை நினைத்து நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைகிறார்.

அவளும் திருமணமாகி கணவன் பிள்ளைகள் என மகிழ்வாக வாழ்கிறாள் இருப்பினும் அவர் ஏதோ ஒரு வகையில் தன் காதலை நினைத்து புன்னகைப்பதாகவும், அவளைப் பிரிந்ததற்கு மனம் வருந்துவதாகவும் அலமேலுவிற்கு ஏதாவது இடையூறு ஏற்பட்டால் அதனை ீகர்ப்பதாகவும் இப்பாத்திரத்தை படைத்துள்ளார் கவிஞர் வண்ணதாசன் அவர்கள்.

முடிவுரை

இவ்வாய்வு கட்டுரையானது வண்ணதாசன் என்னும் படைப்பாளி தனது கதையுலக மனிதர்களை தேர்வு செய்து எவ்வாறு படைத்து உருவாக்கம் செய்துள்ளார் என்பதை ஆராய்ந்துள்ளது. வண்ணதாசன் கதையில் உலாவரும் பாத்திரங்கள் அவர்தம் அனுபவவாழ்வுடன் நெருக்கமானவர்களாக இருந்திருக்கலாம் என்பது யூகிக்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது. வண்ணதாசன் கதைகளில் இடம்பெறும் பெண்கள் ஆண்களின் அதிகாரத்தை ஏற்பவர்களாகவும், குடும்ப உறவில் பின்னிப்பிணைந்தவர்களாகவும் உள்ளனர். மேலும் கணவனின் தவறுகளை கண்டறிந்தாலும் அதற்காக அவரை தண்டிக்க பலம் இல்லாதவர்களாகவும் உள்ளனர்.

கிராமத்து மனிதர்கள் அன்பும் பரிகவும் நியாயமும் நாணயமும் மிக்கவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆண்கள் அவர்களது முதல் காதலை அடிக்கடி நினைத்தாலும் மனைவியின் அன்பை அலட்சியப்படுத்தாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். ஆகவே வண்ணதாசன் அவர்களுடைய **“மனுஷா மனுஷா“** என்னும் சிறுகதை தொகுப்பில் பெரும்பாலும் பெண்களுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கும் விதமாய் படைத்துள்ளது அவரது எண்ணத்தை பிரதிபலிக்கிறது (பெண்ணை போற்றுதல்) என்பதே இவ்வாய்வில் கண்டறியப்பட்ட முடிவாகும். கண்ணதாசன் படைப்பில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் அனைத்தும் மிக எதார்த்தமாகவும், இயல்பாகவும் அமைந்துள்ளது எனலாம். மேலும் அவரது பாத்திரப்படைப்புகள் சாமானியர்களை வைத்தே வலம் வருகிறது என்பது« நிரூபணமாகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. கா.சிவத்தம்பி - சிறுகilயின் ேjhற்றK« வளர்ச்சியு« - தமிழ் பு¤தகாலய« சென்னை - 005 - 3-« பதிப்பு - 1980
2. ஜெயக்காந்தன் சிறுகதைகள் (தொகுதி2) - மாil மயக்க« - கவிதா பப்ளிகேஷன் - சென்னை - 017 - பதிப்பு 2019
3. தமிழ் இலக்கியத் தகவல் களஞ்சியம் - முனைவர் தேவிரா (இராசேந்திரன்) – ஸ்ரீ நந்தினிப் பதிப்பகம் - சென்னை – 600 101
4. வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – முனைவர்.பாக்யமேரி – பூவேந்தன் பதிப்பகம் - சென்னை – 600 004.
5. வண்ணதhசன் கiதகள் - வண்ணதhசன் - சந்தியா பதிப்பகம் - பதிப்பு 2017 - சென்னை – 600 083